

एष तऽइति (ट. २२) ॥ १॥ त्रयणां क्रमेण इदं वाताय इदं यज्ञाय इदं यज्ञ-
पतयऽइति त्यागाः । अत्राभ्यासेन संख्यापूरणम् उत्पन्नयोगात्संख्यायाः । अनेक-
यज्ञमानके चोक्तः यज्ञपती गृह यज्ञपतीगृह एष वां यज्ञो यज्ञपती तं जुषे-
याम् एष वो यज्ञो यज्ञपतयः तं जुषधम् इति च ।

पशौ च ॥ १० ॥ त्रीणि समिष्टयजूंषि जुहोति । विकल्पेन मन्त्रा-
न्तरमाह ।

याँ३॥॥आवह^{१)} इति (ट. ११) वा पशौ ॥ ११ ॥ यां आवह इत्यादि-
भिर्वा त्रिभिर्मन्त्रैः (ट. ११-२१) । अत्र पूर्वयोरिदमग्नयऽइति तृतीयस्येदं वातायेति
[त्यागः] ।

एकं वा वैश्वदेवे ॥ १२ ॥ [यद्वा] वैश्वदेवे पर्वणि एकं समिष्टयजुर्जुहोति ।
तच्च देवा गातुविद् इत्यनेन मन्त्रेण (ट. २१) । शुनासीरीयेऽप्येकमेव (२. ६. ३. ३) ।
अत्र तस्य प्रथमजो गौर्दक्षिणेति (२. ५. १. २१) श्रूयते ।

पर्वसंस्थासु वपनं वा प्रागल्त्यात् ॥ १३ ॥ पर्वसंस्थासु प्रागल्त्यात्पर्वण-
स्त्रयाणां संस्थासु समाप्तिषु कर्मापवर्गान्ते यज्ञमानस्य वपनं वा भवति । तत्त्र्येणी^{२)}
शलली भवति लोहः क्षुरस्तेन परिवर्तयतऽइति (२. ६. ४. ५-७) [वैश्वदेवे वरुण-
प्रधासेषु साकमेधेषु च श्रुतेः] परिवर्तनं च केशश्मश्रूणां वपनं मुण्डनमुच्यते ।
शाखान्तरसूत्रेषु पौर्णमासेष्वनन्तरं वपनं विहितम् । तथा काठके । मानवे च
सद्यः पौर्णमासीं संस्थाप्य केशान्वपति श्मश्रूणीति [तथा] त्रिःश्वेतया शलल्या
लोहायसेन क्षुरेण निवर्तयतीति । आपस्तम्बोऽपि श्वो भूते पौर्णमासेष्व
इत्युपोद्य^{३)} त्र्येण्या शलल्या काण्डेनेक्षुशलाकया वा लौहेन च क्षुरेणौडुम्बरेण
केशान्निवर्तयते वपयते श्मश्रूणीति । अथ वपनस्येति कर्तव्यतामाह ।

अपरेण दक्षिणाग्निं दक्षिणं गोदानमुन्दति सवित्रा प्रसूता दैव्या आप
उन्दन्तु ते तनू दीर्घायुवाय वर्चसऽइति ॥ १४ ॥ दक्षिणाग्रेरपरस्यां दिशि
प्राञ्चुखोपविष्टस्य यज्ञमानस्य दक्षिणं गोदानम् शयनकाले गवि पृथिव्यां दीयते
निधीयते स्थाप्यतऽइति गोदानम् दक्षिणकर्णसमीपवर्तिनं शिरःप्रदेशमित्यर्थः

१) याँ३ आवह १. २. २) तत्त्र्येणी २. ३) ? ऽप्या प्रमूर्तर्नस इत्युपोद्य २.